

Nro. 63. és 64.

A' FELS. CSÁSZÁR, ÉS AP. KIRÁLY
KEGYELMES ENGEDELMÉBŐL.

Indult Bétsből, Pénteken September 21-dik napján, 1810-ik
esztendőben.

B é t s.

Azoknak az Austriai Csász. 's Királyi tiszteknek, úgymint, Gr. *Neipperg* Generál Majornak, Herczeg *Lichtenstein Wentzel* Obristlajtinántnak, Gróf *Paar János* Fő Strázsamesternek, és Báró *Tettenborn* Fő Strázsamesternek, a' kik a' múlt Julius első napján, a' Párisban lévő Austriai követnek Hertzeg *Schwartzenbergnek* kertében adott bálnak alkalmatosságával támadt veszedelmes tüznek óltásában magoknak nagy érdemet szerzetek, 's arra való tekintetből az érdem légióinak fényes tziemerével *Napoleon* Császártól felékesítettek, Fels. Urunk azt a' maga birodalmában is viselni meg engedte.

Fels. Urunk mindenkor hajlandó lévén a' meg-

különböztető érdemeknek meg jutalmaztatásokra, méltóztatott a' Fels. Cs. udvari hadi Tanátsnak ajánlására, *Ditrich Wilhelm*, pensionatus gyalog Kapitány urat, az ő tántorithatatlan hivségére, hosszúas hadi szolgálatjára, 's kiváltképen az el-lenség előtt mutatott bátorságára, 's derék vitéz-ségére való tekintetből, Austriai örökös birodal-maiban, *Schaerdingburg* Praedicatammal, mind a' két nemen lévő maradékival egyetemben, minden taksa fizetés nélkül, nemesi rangra emelvi.

Eö Csász. Kir. Felségének az a' kegyelmes Patense, mellyet a' maga Német tartományiban lakó alattavalóinak ingóbingó vagyonaiktól adan-dó adó fizetésre nézve kiadni méltóztatott, kö-vetkezendő tikkelyeket foglal magában:

1. Tsak azokért az ingóbingó jószágokért kell adósságot irtó adót fizetni, a' mellyekből a' birtokos valamelly nyereséget veszen bé. — Ahoz-képest a' következendőket számlálljuk az ingó-bingó jószágokhoz, ugymint a) minden magáno-soknak, minden meghatározott realis hypotheca nélkül lévő pénzbéli capitálisokat, akár honnyi akár külföldi légyen az adós — b) azt a' summa pénzt, mellyet a' mester ember, a' fabrikáns, a' fabrikának birtokosa, vagy a' kereskedő, maga mesterségének, fáabrikájának, és kereskedésének folytatására fordit — c) mindennemű portékabéli gyűjteményét, akár ki készitetett, akár ki nem készitetett darabokból állyon az, mihelyt azok-nak birtokosa vagy azoknak elkészitetésekből, vagy az azokkal való kereskedésből hasznot és nyereséget szerezheth magának. Ez a' meghatá-rozás mindazáltal nem terjesztetik ki a' fekvő vagy ingatlan jószágoknak birtokosaira, a' kik-

nek gyűjtemények fekvő jószágaiknak terméséből valók, és úgy vétetődnek, mint azoknak a' fekvő jószágoknak productumai, mellyek az adosság irtására rendelt adófizetés alá rekesztettek — d) a' fabrikabéli foglalatosságokat és eszközöket.

2) Noha a' fabrikabéli épületek az ingatlan jószágokhoz tartoznak; de mivel a' catastralis avagy közönséges jegyző könyvekben igen tsekély betsre tétetődnek, ámbár a' fabrikai jószágoknak nagy részében állyanak, mindazáltal a' fabrika épületeket is az adosság irtó adófizetés alá kell rekeszteni, még pedig a' fabrikabéli jószágoknak betsek szerént. — Mindazáltal megengedjük a' fabrikák birtokossainak, hogy azt a' summát, melly a' conscriptió szerént az ingatlan jószágokra, 's következésképen a' fabrikákra is vettetik, levonnyák.

3. Az adosság fizeté-ére rendelt adó alól fel szabadittatnak: (a) Minden közönséges fundatziokban lévő Capitálisok, hogy annál fogva, mind ezen, mind más alkalmatosságokban azoknak a' mi alattunkvalóknak, a' kik a' Státusnak költsönöztek, könnyebséget szerezhessünk. — (b) Azokat a' gyűjteményeket, mellyeket néhány rendbéli mester emberek törvény szerént tartani köteleztetnek, hogyha mindazáltal ezek a' gyűjtemények, a' törvény által meg határozott számot felül múllyák, az azon felül való gyűjteményért tartoznak adosságot irtó adót fizetni.

4. Az első és 2-ik tzikelyekben meghatározott ingóbingó jószágokért való adónak fizetésére minden Austriai örökös Német tartománybéli jobbágyok, sőt még azok is köteleztetnek, a' kik

a' törvény ollyaknak tart, és mint ollyakkal bánik.

5. Az adosságot irtó adóban, az említett maszszából minden 100 forintól, vagy 100 forintot érő jószágtól 10 forintot kell fizetni.

6. Mindennek jussa van arra, hogy a' maga sem a' városnak sem a' tartománynak jegyző könyvébe és táblájába be nem irt adosságot kijelentsc.

7. Erős bizodalommal lévén a' mi hiv jobbágyainknak igaz szívüségéhez, és a' köz teher viselésére való készségekhez, azt akarjuk, hogy kiki a' maga *fassióját*, avagy ingóbingó jószágáról való vallástételét, irásban ajda bé.

8. Ezen vallástételekben az adófizetők, tehetségeknék különbkülönbféle mértéke szerént, különössen kijelentik. *a* A' realis bátorság nélkül fekvő capitalisaikat, avagy töke pénzeiket. — *b*. Azoknak gyűjteményeiket, a' kik semmi törvényes kereskedő kaszszához nem tartozván, gyapjuval, borral, étellel, 's több efélékkel kereskednek, azoknak azon időbéli betsével együtt, melly a' vallástétel idején leszen. — *c*. A' mester embereknek azokat a' portékabéli gyűjteményeiket, mellyek az ő mesterségeknék folytatására tartoznak, azoknak akkori pénzbeli betsekkel együtt. — Ezen gyűjteményeknek számok közze nem tartoznak azok, mellyeknek tartására a' mester emberek törvény szerént köleztetnek.

9. A' nagy kereskedők, kalmárok, fábrikán-sok, és fábrikáknák birtokosai kötelesek az ő kereskedes- és fábrikabéli tehetségeiket, az 1809-ik esztendőnek végen való jegyzéseiken fundálni. A' kinek kereskedése és fábrikája az 1809-ik

esztendő után állott fel, az azt a' töke pénzt tartozik ki vallani, mellyet annak felállítására adott.

10. Kiki köteles a' maga adosság irtására tartozó ingóbingó jószágát, ha azok több helyeken vannak is, egyszersmind meg vallani.

11. Azok, a' kiknek sem illyeten javok sem jószágok nintsen, irásban jelentsék ki magokat.

12. Minden adófizető köteles a' maga vallástételét, a' maga személyes állapotjához képest, ezen hozzáadással *sub fide nobili*, vagy *sub fide sacerdotali*, vagy *sub clausula juratoria* készíteni, 's azt petsétjével meg erősíteni.

13. A' vallástételeknek megvizsgálását, és az adosságot irtó adónak előadását, minden tartományban, a' rendkívül való adóra nézve fel állított Udvari Commissiora, cum derogatione omnium instantiarum, az az, minden hivataloknak megsértődések nélkül, bizzuk, ennek a' dolognak legfőbb kormányozását pedig az itt Bécsben fel állított centralis udvari Commissiora.

14. A' vallástétel beadásának éppen az az utja leszen, melly a' hadi adónak befizetésére rendeltetett vala, mellynek szorosabb meghatározását, minden tartományban különös circularis parantsolatban fogjuk közönségessé tétetni.

15. Azok a' fegyver viselő személyek, a' kik az adosság ki irtására határozott ingó bingó jószágaiktól való adófizetés alá rekesztettek, azok eránt való fassiojokat, avagy vallástételeiket a' Generál Commandónak adják bé, a' honnan azok a' tartománybéli Udvari Commissiokhoz fognak küldettni.

16. Azok, a' kik több helyeken ingóbingó jószágokat birnak, az azokról való vallásté-

telt ott adják bé, a' hol laknak, és ha más helységbéli Hivatalosak töllök illy vallástételt kívánának, irásban adják bé, hogy ők már azt miveltek.

17. A' fassióknak, avagy cleve való vallástételeknek meg vizsgálására rendelt hivatalosok arra meg vannak hatalmaztatva, hogy a' kereskedő társaságoknak, tzéheknek előjáróit meghalgassák. Hogyha semmi fundamentomos kétseg nintsen az ő vallástételeknek igazságáról való kételkedésre, azon esetben, a' vallástétel mellett meg kell maradni, hogyha pedig a' vallástétel vagy tudatlanságból, vagy tévelyedésből esne meg, akkor a' tartománybéli Udvari Commissió vonnya kérdőre a' vallás tévőket.

18. Hogyha ez az udvari Commissió, a' 20-ik tzikkely szerént semmi megnyugtató tudósítást nem vehet, vagy ha fundamentomos gyanúsága vagyon a' felől, hogy a' vallástévő, az ő ingóbingó jószágairól igaz vallástételt nem tett, 's azok közül sokat elhalgatott: akkor a' tartománybéli udvari Commissiónak jussa van arra, hogy a' körülállásoknak mértékéhez képest, a' számoló könyveket megolvassa, a' vallástévőknek portekás gyűjteményeiket, boraikat, élésházaikat megvisgálja, sőt a' szoros esetekben, a' házaikat is megvisgáltassa.

19. Az illy vallástételeket leg későbbben, 1811-ik esztendőnek, Januarius 15-ik napjáig végbe kell vinni. — Az ingóbingó jószágokért való adófizetés, e' folyó esztendőnek November első napján kezdődik el.

20. A' nagy kereskedők, kalmárok, vagy azok, a' kik semmi meghatározott kereskedő tár-

sasághoz, vagy valamely tzehez nem tartozván, valamely portékával kereskednek, minden adófizetés alá tartozó ingóbingó jövedelmeiktől, minden különbség nélkül tartoznak adót fizetni, akár rész szerént töke pénzből, akár fabrikábéli javaikból állyanak, és azon jószágaikra esendő adót, két esztendő elforgása alatt, minden fél esztendőben, egyenlő részekben le fizetni kötelesek lesznek.

21. A' több adófizetőknek ingóbingó jószágaiktól való adófizetésre öt esztendőt engedünk, de ők is fél esztendőnként, és hasonló részekben tartoznak adóikat lefizetni.

22. Hogyha az illy adófizető előbb meghalna, mint sem a' reá vetett adót kifizette volna, azon esetben, a' meg hólnak meg maradt jószágából, kell azt az adót kivenni. Ezen és más ehhez hasonló esetekben, az uralkodó Fejedelemtől fog azon adónemének le fizettetése, vagy le nem fizettetése függeni.

23. Ennek az adósságnak kiirtására rendelt adónak kifizetése bankóczédulákban mennyen végbe, még pedig azokban a' közönséges kaszszákban, mellyekben a' hadi adó kifizettetik, melly azt a' felváltó és adosság irtó deputationnak fő kaszszájába fogja adni.

24. Ez az ingóbingó jószágokért fizetendő és bémenendő adó egyedül a' papiros pénznek kiirtására van rendeltetve, és azok a' kaszszák, a' mellyekbe az adosságot ki irtó adó bé vitetik, a' felváltó és adosságot ki irtó deputatio alá vannak rekesztetve.

25. A' ki a' maga vallástételének bényújtására rendelt időt el múlattya, 's azt vagy szánt-

szándékkal, vagy restségből elmúlattya, az ő reá esendő adónak minden száz forintjától öt forintot tartozik büntetés gyanánt fizetni.

26. A' ki a' reá esett illy forma adót egészen ki nem fizeti, hanem annak egy részével adós marad, mind addig, míg azt tökéletesen ki nem fizetné, 100-tól másfél forintot tartozik fizetni hólnaponként.

27. A' ki a' maga ingóbingó jószágának egy részét eltitkolni mérészli, nemcsak az eltitkolt jószágra esett irtó adót, hanem még egyszer annyi summát tartozik büntetés gyanánt fizetni. — *Költ a' mi fő és rezidentziás városunkban Bécsben, September Hivának 8-ik napján, 1810-ik esztendőben, uralkodásunknak 19-ik esztendejében.*
Ferencz. s. a. t.

Magyar Ország.

Váczról September 6-ik napján. Tegnap tartott a' boldog emlékezetű Kir. Fő Herczeg Károly Ambruzsért az Ország néhai Primassáért az esztendőnként esendő gyászos isteni tisztelet a' Káptalani végzésnek következéséül, a' Nemes Káptalantól tett fundatióhoz képest, tartós emlékezetére, igazi tiszteletének, és belső háladosságnak a' meg boldogult Kir. Fő Herczeg eránt, a' ki bölts kormányozásával, ragyogó püspöki virtusaival, és számos jótéteményeivel, egy esztendőnél tovább a' Váczi püspöki Megyét, és városunkat boldogította. — Ama nevezetes orátor *C. mi Lénárt Úr*, az ide való N. Káptalannak egyik nagy érdemű tagja, a' meg boldogult Kir. Herczegnek fényes püspöki tulajdonságiról, és számos jótéteményeiről, deák nyelven, a' vele szü-

letett ékessen szóllással olly helyessen, és érzékenyül emlékezett, hogy halgatóiban, a' leg jobb Kir. Herczegnek korán esett halála miatt keserves fájdalom áradtak, a' kinek szívében szállása vala a' jóság, a' nemes lelkiség, a' háladattosságnak, az egész szívvel iparkodott jelen lenni a' gyászos pompán, mellynek végződése után, az Eszterházi nemes Regementjének itt fekvő két osztálybéli tiszt urakat a' Kaptanbéli urak megvendéglették, a' köz legényeknek pedig több akó jó borral kedveskedtek.

Az időnek mostoha járásáról következő tudósítást vettünk Septemb. 12-ik napján Vác vidékéről: „Ezen a' tájjékon, tavasz kezdetétől fogva, soha sem ázott meg eléggé a' föld, most pedig öt hetektől fogva olly rettenetes szárazság van, hogy sem szántani, sem a' szőlőt kapálni jó móddal nem lehet, a' legelő mező mindenütt úgy kisült, hogy ha csak a' házánál nem kedvez az ember a' maga marhájának, különben hasznát nem veheti. — A' szőlő termése különben igen szép vólna, de a' nagy szárazság miatt nem nőhet a' szőlőszeme, sőt már hullanak a' levelei. Az egerek rendkívül való bövséggel vannak, és mivel a' földben semmi nedvességet nem találnak, miheiyt zsendül a' szőlőfürt, azt azonnal megemésztik, hasonlóképpen bánnak a' gyümölcs termőfáknak gyümölcseivel is, és a' babot sok földken zöldjébe megemésztették, a' Tótfalusi fehér bor pedig a' Duna mentiben igen híres.

Az is meg jegyzésre méltó, hogy itt Tótfaluban, egy betsülletes *Kiss Antal* nevezetű gazda embernek egy birkejuha, a' múlt Karátsonyhavában két bárányt ellett, mellyeket Pál nap-

ján 18 forinton adott el; azután csak hamar, ismét meg üzekedvén azon juha, Sz. Jakab havában ismét ellett egy bárányt, mellyet Sz. István Király napján költött el jó barátival. *Kérdés: a' fajtája okozta e' ezen juhnak azon szapora tenyészsét, vagy a' jótartás?*

Nagy Britannia.

A' Londoni antiministerialis újság levelek azt állattják, hogy Nagy Britanniának három egyesült Országában, úgymint Angliában, Skotziában, és Hyberniában 64 millio font sterlinget érő bankótzédulák legyenek folyamathban, következésképen 64 millio font sterlinget érő ezüst és arany penznek kellene a' Londoni bankóban lenni, mellynek valóságáról mindazáltal nagyon kételkedik az oda való Publicumnak értelmesebb része. Igaz ugyan, hogy mig a' háború tart, addig nem köteles az oda való bankó a' papiros pénzt pengő pénzel fel váltani, de minémü állapotban fog Anglia a' békességnek helyre állása után lenni, azt senki sem határozhattya meg előre.

A' múlt Augustus 27-ik napján költ Londoni ministerialis levelek így szólnak: „A' tegnapi napon Portugalliából jött tudósítások, minden kétségen kívül való dolognak lenni irják, hogy Fr. Marsal *Massena* egy erős armádiával Bragantzián által Portugalliába bé nyomúlt; hogy Lord *Wellington*, a' vezérlése alatt lévő egyesült Anglus és Portugallus hadiseregekkel magát *Coimbra* felé vonnya vissza, és hogy mindenütt, a' hol vissza marsirozik, minden találtató eleséget vagy magával el viszen, vagy el rontat. — Illyen-

képen a' Frantziáktól ostrom alá rekesztetett Portugallia Országi vég vár *Almeida* egészen magának van hagyatva, senki se megyen, nem is lehet annak segedelmére.

A' 28-ik Augustusi Londoni közönseges levelek ezt tartják. A' Portugallia Országi háború vége felé közelíteni láttatik. Marsal *Massena* avval a' vezérlése alatt lévő számos ármádiával, melly Lord *Wellington* üzőbe vette, fél hód formában marsirozik utánna, mellynek derekát maga Marsal *Massena*, jobb szárnyát Marsal *Junot*, bal szárnyát Generál *Reynier* commandirozza. — Mivel Coimbra felé vonnya magát Lord *Wellington* hátra, ott ugyan Liszbona városának védelmezésére meg állapodhatik; ellenben *Oporto*, Portugallia Országnak, *Liszbona* után leg nagyobb és leg népesebb városa veszedelemben forog, mellynek tehetősebb lakosi, a' Frantziáktól való félelem miatt, minden féltő kintseiket hajókra rakván Braziliába mennek. — Lord *Wellington* mindent el pusztítat, a' hól hátra megyen, még a' lisztörló malmokat is, hogy annál fogva a' Liszbona felé nyomuló Frantzia seregeket előre való marsirozásokban hátraltathassa, mellyek kéntelenek magok után Spanyol Országból eleséget magoknak vitetni. — Lord *Wellington* az Anglus ministerekre nagyon boszszonkodik, a' kiktől 20000 főből álló hadi segítséget kért, igertek is nékie, de tsak papiroson küldötték meg, és ha tellyesítették volna is igireteket, még is lehetetlen lett volna nékie a' Frantzia számos és fegyverben gyakorlott ármádiának ellent állani, mellyről minden meszszebb látó Anglusok már régen meg voltak győzttetve, tsak a'

A' Londoni antiministerialis újság levelek avval kérkednek, hogy N. Britannianak korona örököse a' Wallisi Hertzeg, egyetlen egy szülött leányának, *Sarolta* Hertzeg Aszszonynak, a' ki valaha ő utánna, az Angliai Constitutió szerént, uralkodó Királyné leszen, minden alkalmatosságokban azt javasollya, hogy ha szerentséssen uralkodni, és az Angliai szabadságot fenn tartani kívánnya, az ő meghólt kedves baráttyának *Fox* ministernek principiumait kövesse.

Angliának Essexi Grófságában egy *White Wilhelm* nevezetű tudós ember, a' tserfával sok próbákat tévén, úgy találta, hogy annak levelei a' bőrfestésre épen olly alkalmatosak legyenek mint a' tserfa héja, és ezt a' találmányt most már egész Angliában gyakorollyák a' timárok, 's magok is úgy tapasztalják, hogy 30 font tserfa levéllel többet végbe vihetnek, mint 100 font tserfa héjjal. Az e' végre fordítandó tserfa levelét őszszel meg kell gyűjteni, meg száraztani, és mint a' heját őszve törni, 's avval festeni a' bőrt. — Ennek a' találmánynak megbetsülhetetlen hasznava, kivált azokon a' vidékeken, a' hol kevés tserfa terem, és arra nézve is, mivel most igen drága pénzen kell a' tserfát meg szerezni. Hasonló hasznos találmány Frantzia Országban a' kék festőfü (*Isatis Tinctoria Linnéi*) melly Frantzia, Olasz és Német Országokban, nevezetessen Erfurt városa környékén bővséggel terem, és azon országokbéli posztó tsinálok, ennek a' plántának levéllel festik kékre a' posztót. Amérikanak feltalálása előtt közönségesen evvel éltek *Indigó* helyett, és még a' 16-ik században is 200000 hált vittek más országokba Langvedotziából esztendőn.

ként. Télben hasznossan lehet evvel a' plántával a' juhokat táplálni. Vajha minden Európai melegebb tartományokban természeténél azt, úgy osztán semmi szükség nem lenne az Amerikai *Indigora*, mellyért felette sok pénzt kell Angliának fizetni.

Orosz Birodalom.

A' múlt Augustus 15-ik napján, a' *Napoleon* Császár születése napján a' Pétersburgban lévő Fr. Csász. követ a' Vicenzai Herczeg (Marsal *Caulincourt*) az ott lévő honnyi és külföldi követ ministereknek gazdag vendégséget adott. A' vendégség közben, az Orosz Birodalombéli fő Cancellarius Gróf *Romanzow*, a' jelenvölt úri vendégekkel együtt felállván a' Fr. Császár egészségeért, hőszsás. életéért, és familiajának virágzásáért ittak, mellyet a' fellyebb említett Frantzia Csász. követ visszazonozni akarván, *I. Sándor* Császárnak állandó egészségeért, és ezen két hatalmas Fejedelem közt való szoros barátságának változhatatlanúl való megmaradásáért egynehány pohár nectárt ki üresített.

„A' múlt Augustus hólnapban 70 kereskedő Anglus hajók eveztek be idegen vitorlák alatt az Orosz kikötőhelyekbe, melly dolog elárultatván, azon hajók leárestáltattak, és az azon völt áruportékák kótyavetyére vetettek. — Mivel most semmi neutralis hajók nintsenek, a' Bálthicum, vagy napkeleti tengernek kikötőhelyeiben felette meg szaporodnak az Orosz Birodalombéli productumok, 's e' miatt nagyon alászállott a' papiros pénznek a' betse.

A' múlt Augustus hólnapban egy olly dolog

történt Petersburgban, melly a' Magyar Kurirban is nem utólsó helyt érdemel, és a' mellyből nyilván ki tétzik, hogy az oktalan állatoknak is eszek van, ha szinte olly itiló tehetséggel nem bírnak is, mint az emberek. — Egy oda való tehetsős embernek a' felesége három esztendősi fiatskájával, a' városon keresztül folyó Katalin Canalisa avagy viz tsatornája mellett sétálgatván, midőn szinte a' hajósok portékaiknak ki hordásában foglalatoskodnának, és a' csatorna partján lévő rostélyos párkánynak egy részét fel nyitották volna, a' kis fiatskája meg tántorodott, 's a' canalisba bésgett. A' gyermekanyja e' szerentsétlenségen való ijettében maga is a' vízbe akart ugrani; de egy ott állott ifjú ember megfogta, kedves pudli kutyáját, ezen szóval *Aporte*, a' vízbe ugratta, melly a' kis gyermeket a' víz fenekén felkereste, és nyakánál lévő köntöskéjét meg fogván a' viz színére felemelte, ki vitte, 's urának által adta. Az édes anya örömeiben nem tudván mit mivellyen, hol kedves gyermekét, hol annak megszabadítóját ölelte meg. Azonközben a' férje is oda menvén, az esméretlen ifjat 1000 rubellel akarta meg ajándékozni, de ő azt el nem vette, hanem így szóllott: Én ezért a' kutyámért már ezer rubelt kaphattam volna, de most, midőn egy ártatlan ember életét megtartotta, tiz ezer rubelért sem adnám, 's azzal vissza fordulván onnan tovább ment, és a' néző sokaság közzé elegyedvén úgy el tűnt, hogy senki többé fel nem találhatta. — I. Sándor Császárnak fülébe menvén ez a' nemes tselekedet, azon ifjú embert maga is kívánta volna esmérni, 's hihetőképen meg is jutalmaztatni, de ő el rejtezvén, magát senkinek

sem jelentette. — Ugy mondják, hogy Angliából való volt.

Az oktalan állatoknak, nevezetesen az ebek elmebéli tehetségeknél valóságáról, és uraikhoz viseltető nagy hívsegekről a' következő történet is erős és tsalhatatlan tanúbizonyság lehet, melly nem régiben *Toulousenek*, Frantzia Országnak igen régi, és Páris 's Lyon városok után leg nagyobb, leg népesebb, és leg szebb városának vidéken esett. — Egy Franczia katonája Spanyol Országban gyűjtött nyereségével megterhelve hazájába akarván menni, a' nevezett város mellett egy vendégfogadóba éjtzakára bészállott, és a' vendég házban jelenvólt emberek előtt nyert predájával nagyon kérkedett. A' vendégfogadósne a' katonát gondolatlan vigyázatlanságáért nagyon meg fedette, és azt mondván, hogy ő nem minden jelenvólt személyekért felelhet, senkinek szivébe nem nézhet, és hogy azok közt úitolvajok is lehetnek, mellyre így szóllott a' katonája: Az én kutyámmal senkitől sem félek, és ha valaki engemet meg támad, könnyen meg fogok néki felelni.

Ez a' bátor szivú, és kutyájában nagyon bizakodott katonája, más nap reggel jókor felkelvén útnak indúlt, de allig haladt el egy fertályórani földre a' várostól, a' midőn három haramja réá rohant, és minekelőtte magát védelmezhetten vólna, őtet keresztül szúrták, mindentől meg fosztották, és tovább mentek. — Kedves urát vérében fetrengeni látván a' kutya, a' gyilkosok után futott, és azt, a' ki az ő urát által szúrta, nyakon kapta, a' földre terítette és megfojtotta, a' más két haramja, a' kutyának mér-

gétől meg rettenvén egy nagy előfára másztak fel, abban a reménységben lévén, hogy az eb őket el hagyja. De nagyon megsalatkoztak, mivel a' midőn egynéhány ott által ment Francia lovas katonát, a' kutya dühössége ellen, magoknak segítségekre hivat, és ezeknek parantsolatjokra a' fáról le mentek volna, a' kutya őket mégtámadta, harapdálta, sőt meg is vérzette, mely által gyanusakká tétetvén a' gyilkosok megkötözettek, Toulouse városába bé vitettek, és halálra íteltetvén magok is meg vallották gonosz tselekedeteket. — A' kutya a' városba is bé kisírte, szüntelen ugatta és harapdálta őket mint urának gonosz gyilkosit. — Az őket meg fogó katonak azon fától nem meszsze, a' mellyre a' gonosz tévök fel másztak, két holt testet találtak, kinek egyike által vólt szurva, a' másiknak pedig tsak a' nyakán taláztatott seb, amazt szüntelen nyalogatta a' kutya, ezt pedig hólta után is ugatta és harapdálta.

Tudománybéli Tudósítás.

Azoknak kedveért, kik az általam készített Theologia Pastorálisnak két első darabjait, úgymint, a' *Homileticát*, és *lelki Pásztori Gondviselést* megszerezték, alázatossan jelentem, hogy annak harmadik darabja is, tudniillik; a' *Liturgica*, Györben, ezen folyó esztendőben, illy titulus alatt kijött: *Liturgika, mellyben a' Helvétziai, Valástételt követő Ekklésiáknak Egyházi Tzeremoniák, Rendtartásaik, és az Egyházi Szolgáknak azok körül való foglalatosságaik, 's kötelességeik adatnak elő.* — Készítette 's kiadta Tóth Ferencz a' Pápai Reform. Collégiumban a' Theologiának Közönséges és Rendes Tanítója.